

Hoi, ik ben Willem,

Ik heb me opgegeven voor dit programma, omdat het mij supergaaf lijkt om te survivals. Ik woon met mijn tweelingzus en moeder in Eindhoven. Mijn vader zie ik bijna nooit meer en ik mis hem heel erg. Ik ben niet de sterkste en ik ben klein voor mijn leeftijd, maar als ik iets wil, dan kan ik het en ik ben voor niemand bang.

Hoi, ik ben Lotte

De passie van mijn leven is paarden. Mijn paard heet Bonbon. Ik doe mee met het programma om mijn paard te redden. Ik weet niet of het survivals wel aandurf. Ik ben sterker dan alle jongens in mijn klas. Toch word ik daar soms mee gepest. Ik hoop dat dit niet tijdens de survival gebeurt.

Michael

Soms zeggen ze wel eens dat kinderen die zich vervelen, vervelend worden. Alles is ook zo makkelijk, en dan maak je zelf maar de uitdaging. Ik hoop dat ik mee mag, zodat ik tenminste een gave zomervakantie zal hebben. Ik heb er echt veel zin in.

Kim is mijn naam

Ken je het gevoel dat je weg wil? Dat je geen controle hebt over je eigen leven? Deze survival is voor mij de uitkomst om te ontsnappen aan mijn moeder. Ik hoef niet te winnen. De vrijheid is de grootste prijs die ik kan krijgen. Voor mij is dus echt: Meedoen is winnen. En mama, als je dit leest: Val dood!

Marieke

Toen ik hoorde dat er een programma kwam waarbij kinderen mochten gaan survivals, kon ik niet wachten om me op te geven. Ik ga met mijn tweelingbroer, Willem. Hij wilde dat niet in dit stukje erbij zetten, maar ik heb het wel gedaan. Hij is kleiner en ik help hem bij alles waar ik maar kan.

Paulo

Ik hou wel van een geintje uit te halen. Er moet iets raars gebeuren, wil ik niet vrolijk zijn. Eigenlijk is het een vergissing dat ik ben opgegeven voor dit programma, maar als ik mee kan doen, dan ga ik er natuurlijk voor. Ik hoop dat ik nog meer goede vrienden maak en dat ik de tijd van mijn leven zal hebben.

Lucy

Zo lang als ik me kan herinneren volg ik al expeditie-programma's. Het maken van plannen, het samenwerken, het voorspellen hoe een ander zal doen, je zin krijgen, het zijn allemaal dingen die ik geweldig vind. Dit is zo'n buitenkans. Ik heb er alles voor over om mee te kunnen doen.

Razek

Mijn zusje heeft een hele erge ziekte. Ze weten niet goed wat ze heeft, alleen dat ze er dood aan kan gaan. Ik wil heel graag winnen, zodat ik mijn zusje een keer kan meenemen naar Marokko, naar het dorp waar mijn moeder vandaan komt. Mijn vriend Ahmed heeft me geholpen zodat ik een goede kans maak.

28. Lucy – Door of niet door? – Voor de klas

'Jongens meisjes, goed luisteren, Lucy wil wat aan de klas vertellen.'

Lucy springt op en huppelt naar de voorkant van de klas. Daar staat ze bijna op haar tenen van spanning. 'Ik zit bij de laatste 32 van Beng-TV Junior Survival,' zingt ze bijna.

Alle kinderen in de klas beginnen direct door elkaar te praten. De een na de andere roept een vraag en Jochem staat spontaan op om haar te feliciteren. De juf laat het allemaal even gebeuren. Dan klapt ze in haar handen en steekt haar hand op. De klas is vlug weer stil.

'Wie wil er wat vragen aan Lucy?' vraagt de juf een beetje sarcastisch.

Bijna de hele klas steekt tegelijk de vinger omhoog. Bijna begint het rumoer opnieuw, maar de juf hoeft gelukkig deze keer alleen maar even streng te kijken.

'Ruben, zegt het maar,' zegt Lucy.

'Waarom weten wij van niks?' vraagt hij gespeeld boos.

'Omdat ik niet wist of ik wel door zou komen, en als ik al in de eerste ronde was uitgeschakeld, hadden jullie mij daar mee gepest, net zoals jullie Mieke gepest hebben, omdat ze in de eerste ronde van het zangtoernooi was uitgeschakeld.'

De klas is muisstil. Ze zijn allemaal geschrokken van de felle reactie van Lucy. Niemand durft de vinger nog op te steken. Alleen Mieke zit nog met de vinger omhoog.

'Mieke, wat wil jij vragen?' Lucy kijkt haar vriendelijk aan.

'Ik wil je niks vragen, maar alleen zeggen dat ik supertrots op je bent dat je het geprobeerd hebt, en dat je verder bent gekomen.'

Lucy kijkt de klas nog een keer rond. 'Juf, volgens mij zijn er geen vragen meer. Mag ik nu gaan zitten?'

De juf kijkt Lucy rustig aan. 'Nou,' zegt de juf, 'eigenlijk heb ik nog een vraag.' Vervolgens zwijgt de juf en kijkt haar indringend aan alsof ze in het hoofd van Lucy wil kijken. Lucy wordt altijd een beetje nerveus als de juf zoiets doet. Ze kan iedereen op de wereld aan, maar haar juf is een van de weinigen die haar echt de baas is.

'Had jij je antwoord voorbereid, of kwam dit spontaan?' vraagt de juf, terwijl ze haar strak blijft aankijken.

Lucy weet dat er nu geen liegen bij is, en de waarheid is gewoon dat ze dit heeft voorbereid. Ze heeft er zelfs dagen over nagedacht, hoe ze zo'n beetje bij iedere vraag een antwoord zo kan draaien dat ze wie dan ook haar boodschap kan geven.

'Ik weet al genoeg Lucy. Je hoeft niet te antwoorden. Ga maar naar je plek.'

68. Kim – Eerste week, tweede dag – Vrijheid

De zon komt langzaam op als Kim al rechtop op haar slaapzak zit. In de verte ziet ze hoe de zon de lucht in verschillende kleuren rood verandert. Er is geen wolkje aan de lucht.

Zachtjes kruipt ze uit het muskietennet dat ze vannacht met Lotte heeft gedeeld. Na de eilandraad moesten ze nog twee netten ophangen. Dat hebben ze in het donker gedaan, zonder licht of wat dan ook. Henrik en Lesly wilden niet schijnen met de lamp van hun camera.

De meiden hebben de goede plekken gekregen. Kim ziet dat de netten bij de jongens naar beneden zijn gekomen en dat ze gewoon doorslapen alsof er niks is gebeurd.

Zo stil ze kan loopt ze weg van de slaapplek in de richting van de zee. Halverwege het kleine strand blijft ze staan. Ze voelt een zachte bries door haar haren waaien.

Door haar neus haalt ze een hele diepe zucht verse lucht en voelt ze hoe ze langzaam licht wordt in haar hoofd. Dan pas val haar iets op: Het is stil. Het enige geluid komt van de kleine minigolfjes die op het strand omslaan.

Rustig loopt ze verder zodat ze met haar tenen in het koele water staat. Een rilling gaat door haar hele lijf. Iedere zenuw in haar lijf lijkt te gaan werken.

In haar nachtkleding gaat ze zitten in het natte zand. Er komen allemaal liedjes in haar hoofd. Ze gaan allemaal over vrij zijn. Als ze het vierde liedje zachtjes neuriet, beseft ze pas waar haar gevoel vandaan komt.

'Ik ben vrij,' zegt ze zacht. Ze voelt een rilling door haar hele lichaam lopen. Het rillen gaat over in hikkend lachen. 'Ik ben vrij,' zegt ze hardop.

Plots kan ze het niet meer houden. Ze springt op en rent dwars over het strand. In een keer komt vanuit haar kleinste teen een oerkreet zo lang en hard ze kan: 'Ik ben vrij!'

Direct sprint ze terug naar de plek waar ze begonnen is en blijft staan. Haar armen trillen van energie. Het gevoel dat ze vrij is, geen moeder die zeurt en ook geen kans heeft om haar ook maar iets te zeggen. Ze is er in een keer vanaf.

Geen dingen meer die moeten. Geen gemanipuleer meer. Geen leugens meer. Alleen nog maar haar eigen wil, haar eigen zin. Ze krijgt direct veel plannen in haar hoofd. Het eerste plan is dat ze nu direct wil gaan zwemmen. Zonder verder na te denken stapt ze het water van de zee in.

Als ze tot haar middel in het water staat voelt ze met haar voeten hoe de bodem wat rotsachtig aanvoelt. Langzaam laat ze zich zakken totdat nog alleen haar hoofd boven het water uitkomt. Langzaam beweegt ze mee op de golfslag die voorbij rolt. Voorzichtig maakt ze een paar slagen. Ze snapt heus wel dat alleen zwemmen in de zee gevaarlijk is.